

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu (lieta COMP/39.092) tiktāl, ciktāl tās ir atzītas par ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniecēm vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Vācijā, Austrijā, Itālijā, Francijā, Austrijā un Nīderlandē.

Prasības pamatojumā prasītājas izvirza septiņus pamatus.

Pirmkārt, tās apgalvo, ka Komisija nav novērtējusi vai izmeklējusi ekonomiskos apstākļus un tādējādi nav pierādījusi apgalvoto pārkāpumu pret konkurenci vērsto mērķi atbilstoši prasītajiem juridiskajiem kritērijiem. Prasītājas apgalvo, ka Komisija nebija tiesīga pieņemt (kā arī atzīt), ka apspriedēm i) starp personām, kas nav konkurenti, ii) par neekonomisku cenu, ko nemaksā neviens no tirgus dalībniekiem, bija pret konkurenci vērsts mērķis.

Otrkārt, tās apgalvo, ka Komisija kļūdaini sauc pie atbildības prasītājas par pārkāpumu ūdenskrānu tirgū, ņemot vērā pirmo pamatu un to, ka prasītājas neražo ūdenskrānus.

Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi apgalvotā pārkāpuma faktu atbilstoši prasītajiem juridiskajiem kritērijiem, it īpaši tāpēc, ka tās veiktā pierādījumu analīze par Franciju, Itāliju un saistībā ar *Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft* Vācijā bija kļūdaina.

Ceturtkārt, tās apgalvo, ka Komisijai nebija intereses atzīt pārkāpuma izdarīšanu Nīderlandē, jo tam bija iestājies noilgums.

Piektkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija:

- i) paziņojumā par iebildumiem neatbilstoši norādīja savus iebildumus;
- ii) nesavāca un nenorādīja nozīmīgus un, iespējams, attaisnojošus pierādījumus.

Šie procesuālie pārkāpumi, pēc prasītāju domām, aizskāra to tiesības uz aizstāvību.

Sestkārt, prasītājas apgalvo, ka šīs lietas izmeklēšana bija selektīva un patvaļīga, ņemot vērā to, ka vairāki uzņēmumi, kas esot piedalījušies, kā tiek apgalvots, nelikumīgajās sapulcēs un apspriedēs, netika saukti pie atbildības.

Septītkārt, tās apgalvo, ka naudas sods bija nepamatoti un nesamērīgi liels, it īpaši tāpēc, ka vienošanās netika īstenota vai nerādīja nekādas sekas tirgū. Tāpēc prasītājas lūdz tiesu izmantot tās neierobežoto jurisdikciju saskaņā ar LESD 261. pantu, lai samazinātu naudas soda apmēru.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Sanitec Europe/Komisija*

(Lieta T-381/10)

(2010/C 301/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sanitec Europe Oy* (Helsinki, Somija) (pārstāvji — *J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt* un *K. Struckmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabas piederumi un iekārtas;
- atzīt, ka prasītājs nav atbildīgs par pret konkurenci vērstām darbībām krānu [nozārē], un nepieciešamības gadījumā atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēta prasītāja (vai tā meitas sabiedrību) atbildība;
- papildus vai pakārtoti — samazināt naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; un
- pieņemt jebkādas cita veida rīkojumus, kādi varētu būt nepieciešami, ņemot vērā lietas apstākļus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar prasības pieteikumu prasītājs saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabas piederumi un iekārtas, kas attiecas uz vienošanos starp uzņēmumiem, kuri darbojas Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu piederumu un iekārtu tirgū, par tirdzniecības cenām un konfidenciālas komercinformācijas apmaiņu, kā arī, pakārtoti, lūdz samazināt prasītajam uzliktā naudas soda apmēru.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus:

Pirmkārt, Komisija nav novērtējusi vai izpētījusi ekonomisko situāciju un tādējādi nav pietiekami juridiski pierādījusi iespējamo pārkāpumu pret konkurenci vērsto priekšmetu. Tai nebija likumīga pamata prezumēt (tāpat — konstatēt), ka sarunām i) starp nekonkurējošiem [uzņēmumiem] un ii) par ar ekonomiku nesaistītu cenu, kuru nemaksā neviens no tirgus dalībniekiem, būtu pret konkurenci vērsts priekšmets.

Otrkārt, ņemot vērā pirmo pamatu un faktu, ka ne prasītājs, ne tā meitas sabiedrības neražo krānus, Komisija esot kļūdījies, atzīstot, ka prasītājs ir atbildīgs par pārkāpumu krānu [nozārē].

Turklāt Komisija nav pietiekami juridiski pierādījusi iespējamā pārkāpuma esamību, īpaši tādēļ, ka kļūdaina bija tās pierādījumu analīze Francijā, Itālijā un saistībā ar *Keramağ Keramische Werke AG*, par kuras darbību prasītājs tika saukts pie atbildības, — Vācijā.

Ceturtkārt, Komisija nav pierādījusi ieinteresētību pārkāpuma konstatēšanā Nīderlandē, attiecībā uz kuru ir iestājies noilgums.

Turklāt Komisija nav i) pienācīgi izklāstījusi apgalvojumus paziņojumā par iebildumiem un ii) ieguvusi un darījusi zināmus atbilstošus un iespējami attaisnojošus pierādījumus. Šādas procesuālās kļūdas nelabojami ir kaitējušas prasītāja tiesībām uz aizstāvību.

Kā papildu pamats — prasītāju nevar atzīt par tieši un individuāli atbildīgu par naudas soda EUR 9 873 060 apmērā samaksu. Prasītājs nav atzīts par vainīgu nevienas prettiesiskas darbības veikšanā. Prasītājs atbild tikai kā mātes sabiedrība un kā tāda nevar būt tieši un individuāli atbildīga par naudas soda samaksu. Turklāt tiešas un individuālas atbildības iespēja netika izteikta paziņojumā par iebildumiem, kas ir uzskatāms par procesuālu pārkāpumu, kas ir atcelšanas pamats.

Turklāt prasītājs ir nepamatoti atzīts par solidāri atbildīgu par tā meitas sabiedrības *Keramağ Keramische Werke AG* darbībām. Prasītājam attiecīgajā laikposmā nepiederēja visas *Keramağ Keramische Werke AG* akcijas un tam nevarēja būt un nebija noteicošas ietekmes pār to.

Vienlaicīgi izmeklēšana šajā lietā bija selektīva un patvaļīga, ņemot vērā, ka daudzi uzņēmumi, attiecībā uz kuriem tika pieļauts, ka tie ir piedalījušies, iespējams, prettiesiskās sanāksmēs vai sarunās, nekad nav tikuši apsūdzēti.

Visbeidzot, naudas sods bija nepamatoti un nesamērīgi liels, īpaši ņemot vērā, ka [pasākumi] netika īstenoti vai nerādīja sekas tirgū. Prasītājs lūdz Tiesu īstenot savu neierobežoto jurisdikciju saskaņā ar LESD 261. pantu, lai samazinātu naudas sodu.

Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Villeroy et Boch/Komisija

(Lieta T-382/10)

(2010/C 301/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Villeroy et Boch* (Parīze, Francija) (pārstāvji — *J. Philippe* un *K. Blau-Hansen*, advokāti, un *A. Villette*, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl tas skar prasītāju;
- pakārtoti, tā rezultātā samazināt naudas sodu, kas prasītājam uzlikts ar apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja primāri lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (turpmāk tekstā — "EEZ") 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.092 — Sanitārās iekārtas) attiecībā uz aizliegtu vienošanos Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabas sanitāro iekārtu tirgū par pārdošanas cenu saskaņošanu un slepenas komercinformācijas apmaiņu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda septiņus pamatus par:

- LESD 101. panta un EEZ 53. panta pārkāpumu, kvalificējot pārkāpumu kā vienotu, saliktu un turpinātu pārkāpumu, jo atbildētāja tādējādi neesot izpildījusi savu pienākumu juridiski novērtēt apstrīdētā lēmuma adresātu individuālo rīcību;
- pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu pārkāpumu, jo atbildētāja apstrīdētājā lēmumā nav pietiekami precīzi definējusi attiecīgos tirgus;
- pietiekamu pierādījumu neesamību par prasītājas dalību pārkāpumos Francijā;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — "harta") 49. panta pirmajā daļā noteiktā principa *nulla poena sine lege* pārkāpumu, kā arī hartas 49. panta trešajā daļā noteiktā principa par soda samērīgumu ar nodarījumu pārkāpumu, aplūkojot to kopsakarā ar hartas 48. panta pirmo daļu un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 23. pantu, jo atbildētāja uzlika naudas sodu prasītājam un tās mātes sabiedrībai solidāri;
- naudas soda kļūdainu aprēķinu, jo naudas soda aprēķinā atbildētāja ir iekļāvusi prasītājas apgrozījumu, kas nav saistīts ar izteiktajiem iebildumiem;